

Sygn. akt I 1 C 728/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **P. P. (1) i P. G. (1)**

przeciwko: **S. K. (1)**

o zapłatę

I. wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 15 grudnia 2017 r. pod sygn. akt I 1 C 728/17 utrzymuje w mocy w całości;

II. oddala wnioski powodów o zasądzenie od pozwanego dalszych kosztów procesu ponad zasądzone w pkt III wyroku zaocznego.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w Rep. C;

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 28 dni.

G., dnia 27 lipca 2018 r.

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko pozwanemu S. K. (1) powodowi P. P. (1) i P. G. (1) (działający jako wspólnicy spółki cywilnej (...)) żądali solidarnego zasądzenia od pozwanego kwoty 3.120 zł (wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 26 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty) tytułem wynagrodzenia za spełnione przez nich świadczenie w postaci dokonania usługi pielęgnacji zieleni, zakupu oraz zasadzenia roślin i innych materiałów – zgodnie z ofertą przekazaną pozwanemu - na terenie nieruchomości zajmowanej przez pozwanego przy ul. (...) w G..

Według twierdzeń pozwu w dniu 25 maja 2015 r. P. G. (1) przesłał pozwanemu drogą elektroniczną ofertę pielęgnacji na wskazany przez pozwanego adres poczty elektronicznej. Na podstawie treści tej oferty oraz uzgodnień ustnych strony zawarły umowę. Powodowie zobowiązali się do wykonania wskazanych w ofercie z 25 maja 2015 r. prac pielęgnacji zieleni, zakupu oraz zasadzenia zakupu innych materiałów, prace wykonane miały być na terenie

nieruchomości znajdującej ulicy (...) w G.. Pozwany zobowiązał się do spełnienia wzajemnego świadczenia pieniężnego w wysokości 3.700,00 zł brutto. W treści wiadomości e-mail oraz ustnie zapewnił, że jest właścicielem nieruchomości przy ulicy (...) w G.. W uzasadnieniu pozwu wskazano też, że powodowie wykonali zobowiązanie zgodnie z zawartą umową w dniach 2 czerwca - 3 czerwca 2015 r. Pracownikami powodów wykonującymi prace pielęgnacyjne byli J. P. oraz M. K. (1). W trakcie prac pielęgnacji zieleni strony uzgodniły nieznaczną zmianę zakresu prac oraz zmniejszyły wysokość należnego powodom wynagrodzenia do kwoty 3.622,40 zł. Wykonanie przez powodów usługi dało podstawę do wystawienia faktury VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. na zmienioną kwotę 3.622,40 zł brutto. Pomimo wyczerpującego uzgodnienia przez zakresu oraz kosztów prac i materiałów, po wystawieniu faktury VAT pozwany zarzucił powodom niewspółmierność cen ustalonych w umowie do rzeczywistej wartości roślin. Wobec tych zarzutów powodowie, mając na względzie zachowanie poprawnych stosunków z pozwanym oraz opinii wśród klientów, zdecydowali się obniżyć swoje wynagrodzenie do kwoty 3.120,00 zł i z tego tytułu została wystawiona korekta faktury VAT (...) z dnia 3 sierpnia 2015 r. Powodowie wyjaśnili też, że po wykonaniu usługi pielęgnacji zieleni, a przed wystawieniem faktury VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. pozwany przekazał powodom, że jest on uprawniony do reprezentacji spółki (...) sp. z o.o. oraz że we własnym imieniu zawarł z wymienioną spółką umowę przekazania długu. Powodowie przyjęli zapewnienia pozwanego za niebudzące wątpliwości i zgodnie z jego zapewnieniem i na jego prośbę wskazali w treści wystawionej faktury VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. a następnie w treści korekty faktury VAT nr (...) z 3 sierpnia 2015 r., przejemcę długu, tj. (...) sp. z o.o., jako nabywcę usługi. Powodowie przekazali w/w faktury VAT pozwanemu, który zapewnił, że przekaze je (...) sp. z o.o., ponieważ, jak wskazywał, jest uprawniony do jej reprezentowania. Zgodnie ze stanowiskiem pozwu - potwierdzenie odebrania faktury VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. potwierdzał podpis złożony przez pozwanego pod w/w fakturą VAT dnia 1 września 2015 r. Oświadczeniem z dnia 6 grudnia 2016 r., którego skan został przesłany pełnomocnikowi powodów wyłącznie drogą elektroniczną - pracownik (...) Sp. z o.o. E. B. zaprzeczyła, jakoby: spółka zawarła z pozwanym umowę o przejęcie w/w długu, że pozwany był uprawniony do reprezentowania lub zaciągania zobowiązań w imieniu spółki oraz że faktura VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. i korekta faktury VAT (...) z dnia 3 2015 r. została dostarczona i w konsekwencji zaksięgowana przez (...) Sp. z o.o. W uzasadnieniu pozwu podano także, że w związku ze złożonym przez (...) Sp. z o.o. oświadczeniem, powodowie wystawili fakturę VAT nr (...) z dnia 11 stycznia 2017 r. oznaczając jako nabywcę pozwanego. Ww. faktura VAT została doręczona pozwanemu dnia 24 stycznia 2017 r. wskutek nadania dnia 11 stycznia 2017 r. przesyłki pocztowej nr (...) za pośrednictwem Polskiej. 1-dniowy termin zapłaty wskazany na przesłanej fakturze upłynął dnia 25 stycznia 2017 r. Wyjaśniono też, że pozwany jest winny zapłacić odsetki ustawowe za opóźnienie od spornej kwoty od dnia następującego po dniu wymagalności roszczenia, tj. od dnia 26 stycznia 2017 r.

W dniu 15 grudnia 2017 r. został wydany wyrok zaoczny, w którym Sąd (po uprzednim przeprowadzeniu postępowania dowodowego w zakresie ustalenia faktycznego adresu zamieszkania pozwanego, które to postępowanie zostało przeprowadzone zarówno w oparciu o dokumenty, nagranie z wizyty powoda w mieszkaniu pozwanego pod adresem wskazanym w pozwie, jak i zeznania świadków) i w konsekwencji ustalenia, iż adres wskazany przez powodów stanowi faktyczny adres zamieszkania pozwanego - przychylił się do żądania pozwu w zakresie żądania zasądzenia na rzecz powodów od pozwanego kwoty żądanej pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 26 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powodów w wysokości 1.034 zł, oddalając jednocześnie żądanie w zakresie solidarnego spełnienia świadczenia na rzecz powodów.

W sprzeciwie od powyższego wyroku zaocznego pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, przecząc twierdzeniom pozwu. Jednocześnie pozwany przyznał, iż zlecił powodom na przełomie maja i czerwca 2015 r. wykonanie prac wyszczególnionych w ofercie przedstawionej przez powodów. Podniósł jednak, że w ramach zlecenia powodowie mieli nie tylko dobrać odpowiednie rośliny i prawidłowo je zasadzić (w odpowiednich odstępach, z uwzględnieniem cech poszczególnych roślin, jakość gleby i nasłonecznienia, z wykorzystaniem odpowiednich donic), lecz również wykonywać prace pielęgnacyjne dokonanych nasadzeń, a samo wynagrodzenie miało zostać zapłacone po dokonaniu nasadzeń i po ich pozytywnym odbiorze przez pozwanego. Pozwany zarzucił, że powodowie dokonali nasadzeń w sposób nieprawidłowy, gdyż wykazali się brakiem wiedzy w zakresie prawidłowych zasad dokonywania nasadzeń krzewów ozdobnych i innych roślin, przez co nie zostały one nigdy przez niego przyjęte. Pozwany zarzucił, że powodowie nie dbali również o wykonane nasadzenia oraz że wszystkie nasadzone przez powodów rośliny w krótkim

czasie uschły. W opinii pozwanego przyczyną tego było najprawdopodobniej zbyt gęste dokonywanie nasadzeń, stosowanie przez powodów donic bezodpływowych oraz brak należytej pielęgnacji, do której zobowiązali się oni wraz z przyjęciem zlecenia. Pozwany podniósł też, że wielokrotnie wzywał powodów do należytego wykonania umowy, tj. dokonania nasadzeń w sposób gwarantujący prawidłowy wzrost roślin – wezwania te pozostały jednak bezskuteczne. Jak wskazał powód, w tej sytuacji odstąpił on od umowy z powodami. Ponadto pozwany zgłosił zarzut nieudowodnienia przez powodów wysokości żądania pozwu, gdyż wystawiona przez powodów faktura nie została przez niego zaakceptowana, a ponadto była korygowana, przy czym nawet po korekcie jej wartość – zdaniem pozwanego – przekracza wartość roślin z oferty powodów i wykonanych prac.

W odpowiedzi na sprzeciw, na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 r. reprezentujący powodów pełnomocnik zarzucił, że pozwany nigdy wobec powodów ani ich pracowników, który i tak nie posiadali uprawnienia by ewentualnie takie oświadczenia w imieniu powodów przyjmować, nie składał żadnych oświadczeń o odstąpieniu od umowy, nie korzystał też z uprawnień z rękojmi z tytułu rzekomo wadliwego wykonania umowy o dzieło. Na takie uprawnienia po raz pierwszy wskazano dopiero w sprzeciwie, jednak zostały one sformułowane przez reprezentującego pozwanego pełnomocnika pozwanego, który nie posiada uprawnień do składania takich twierdzeń na gruncie prawa materialnego, a przynajmniej nie wynikają one z treści złożonego do akt sprawy pełnomocnictwa procesowego. Podniósł nadto, że powodowie nigdy wobec pozwanego nie zobowiązywali się do pielęgnacji roślin - zlecenie obejmowało tylko nasadzenie roślin.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie, prowadzącą wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) i z tego tytułu wykonują prace z zakresu pielęgnacji zieleni m.in. na Osiedlu (...) w G.. Położony na tym osiedlu zajmowany przez pozwanego i jego bliskich lokal nr (...), znajduje się na parterze w budynku nr (...) w klatce H. Lokal ten posiada taras, na którym przez dewelopera zostały usytuowane donice do nasadzeń.

Powód P. G. (1), w odpowiedzi na zapytanie pozwanego o możliwość zagospodarowania tarasu pozwanego, po dokonanych z pozwany ustaleniach do jego zainteresowań - w dniu 26 maja 2015 r. drogą mailową na adres poczty: (...) powodowie przesłał pozwanemu w imieniu swojej spółki ofertę opatrzoną datą 25 maja 2015 r. i zatytułowaną: „Oferta pielęgnacji zieleni”. W treści tej oferty podano, iż obejmuje ona:

1. Posadzenie w trzech skrzyniach (w miejsce uschniętych tui) M. Olbrzymich
1. Wykonanie oprysku grzybobójczego
2. Nawiezenie dolistne i doglebowe T. Szmaragd
3. Posadzenie w siedmiu donicach na tarasie R. wielokwiatowej M.
4. Posadzenie w trzech małych donicach na tarasie Liliowca S. d'oro
5. Posadzenie w donicach w domu Drzewek Oliwnych
6. Posadzenie w dwóch donicach (małe okno) od strony wejścia do klatki Trzmieliny zielonobiałej
7. Posadzenie lawendy
8. Posadzenie w dwóch donicach 8 sz. Rozmarynu.

oraz dalszą informację o kosztach:

(...):

1. M. Olbrzymi 12 szt. = 384 zł
1. Nawóz do iglaków = 22,70 zł
2. Oprysk grzybobójczy = 18,90 zł
3. R. wielokwiatowa (...) szt. = 952 zł
4. Liliowiec S. d'oro 6szt. = 72 zł
5. Drzewko Oliwne 2 szt. = 1400 zł
6. Bukszpan stożkowaty 6 szt. = 840 zł
7. Trzmielina biało-zielona. 10 szt. = 100 zł
8. Rozmaryn 8 szt. = 64 zł
9. Ziemia do nasadzeń 6 worków= 88,80 zł
10. Usługa wraz z transportem materiałów = 500 zł

Razem 3700zł.

dowód: wydruki z (...) dotyczące powodów – k. 15 i 16; wydruk maila z dnia 26.05.2015 r. - k. 18 wraz z ofertą z dnia 25.05.2015 r. – k. 17; zeznania powoda P. G. – k. 123

Prace wymienione w ofercie, po akceptacji przez pozwanego ich zakresu i ceny, zostały wykonane przez pracowników powodów: ogrodnika M. K. (2) i jego pomocnika J. P. w dniach 2-3 czerwca 2015 r. Rośliny zostały nasadzone w przywiezionej przez pracowników powodów ziemi w drewnianych donicach znajdujących się już na tarasie pozwanego. Dwa drzewka oliwne zostały posadzone w mieszkaniu pozwanego. Rośliny zostały zabezpieczone aquagelem, który zatrzymuje wodę i z którego rośliny ją pobierają.

Na taras pozwanego pracownicy powodów dostali się poprzez ogrodzenie tarasu.

Do zakresu prac obowiązujących pracowników powodów nie należało dalsze podlewanie roślin, ani ich pielęgnacja.

Pozwany, po wykonaniu nasadzeń nie domagał się też od żadnego z pracowników powodów ani od nich samych by wykonywane były dalsze czynności pielęgnacyjne względem tych roślin, ani ich podlewanie przez pracowników powodów, mimo iż wielokrotnie widział ich na terenie osiedla podczas prac, jakie wykonywali oni na rzecz wspólnoty mieszkaniowej.

dowód: zeznania świadka J. P. – k. 120-121; zeznania świadka M. K. (2) – k. 121-122; częściowo zeznania świadka A. P. – k. ; zeznania powoda P. G. – k. 123

W dniu 16 czerwca 2015 r. powodowie wystawili fakturę nr (...) r. na kwotę 3.622,40 zł, w treści której jako nabywcę usługi określonej jako: Pielęgnacja zieleni, wskazali (...) spółkę z o.o. w S.. Już po wykonaniu przez powodów nasadzeń pozwany poprosił bowiem, by została ona wystawiona na (...) spółkę z o.o., w której jego partnerka jest współnikiem, a on z nią współpracuje i którą to spółkę reprezentuje. Pozwany wyjaśnił powodom, że spółka ta zobowiązała się względem niego do zapłaty należności wynikającej z umowy zawartej z pozwanymi.

Różnica pomiędzy wysokością sumy wskazanej na fakturze a ofertą przedstawioną pozwanemu wynikała z faktu dokonanej modyfikacji w zakresie nasadzenia rozmarynu, który został zastąpiony innymi ziołami.

Fakturę tę pozwany odebrał osobiście, podpisując ją w dniu 1 września 2015 r. swoim nazwiskiem.

Ponieważ jednak pozwany zaczął później kwestionować wysokość kwoty wskazanej na tej fakturze, podnosząc że wartość roślin wskazana w ofercie powodów została zawyżona – na rzecz dobrej współpracy i po to by po półtorej miesiącu od zakończenia prac pozwany w końcu zapłacił – kwota ta została zmniejszona, w ten sposób, że wskutek uzgodnień powodów i pozwanego wynagrodzenie powodów zostało obniżone do kwoty 3.120 zł brutto. Z tego tytułu dnia 3 sierpnia 2015 r. została wystawiona faktura VAT (...) jako korekta faktury z dnia 16.06.2015 r.

Poza zarzutem dotyczącym zawyżenia przez powodów wartości roślin pozwany niczego innego w zakresie prac powodów nie za kwestionował; nie złożył też powodom oświadczenia o odstąpieniu od umowy z powodami.

Przez pierwszy rok powód P. G. (1) jeździł do pozwanego w sprawie zapłaty prawie co miesiąc. Pozwany zawsze mówił, że zapłaci.

Ponieważ pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. spółka (...) zaprzeczyła swojemu zobowiązaniu do zapłaty długu pozwanego, wskazując pełnomocnikowi powodów, iż pozwany nie jest uprawniony do zaciągania zobowiązań w imieniu tej spółki oraz że faktura (...) nie została do spółki dostarczona ani zaksięgowana - w dniu 11 stycznia 2017 r. powodowie ponownie wystawili fakturę dotyczącą prac wykonanych na rzecz pozwanego na nieruchomości przy ul. (...), wskazując jednocześnie w jej treści dane osobowe pozwanego, jako nabywcy usługi. Faktura ta została przesłana na adres zamieszkania pozwanego przy ul. (...) i odebrana przez konkubinę pozwanego w dniu 24 stycznia 2015 r. W fakturze tej został zakreślony 1-dniowy okres płatności.

Skierowane do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty zostało zwrócone do powodów z uwagi na nieodebranie przesyłki, po okresie jej dwukrotnej awizacji.

dowód: faktura (...) z dnia 16.06.2015 r. – k. 19; korekta faktury (...) – k. 20; pismo spółki (...) – k. 21; faktura VAT (...) z dnia 11.01.2017 r. – k. 22; potwierdzenie wysłania faktury (...) na adres pozwanego i pokwitowanie jej odbioru – k. 23-23v; zwrócone przez pocztę po okresie dwukrotnej awizacji wezwanie przedsądowe – k. 24-27; zeznania powoda P. G. – k. 123-124; częściowo zeznania pozwanego S. K. – k. 125

Podczas odbytej w dniu 13 listopada 2017 r. przez powoda P. P. (1) z pozwanym rozmowy, która miała miejsce w lokalu na 33 położonym przy ul. (...), pozwany odpowiadając na pytanie powoda dotyczące zapłaty wynagrodzenia żadanego obecnie przez powodów w treści pozwu, pozwany oświadczył, iż: (...) do końca roku sprzedaję dom w G.... dwanaście lat procesu z sąsiadami i rozliczeń, to chwilę Pan poczeka, to już 100% (...) naprawdę, nie, proszę mi wierzyć, to nie było, że tam firma... naprawę wspólnik mnie okradł ... w Prokuraturze... to był ciężki okres, to może się wydawać, że nie mam pieniędzy, że ja tu żartuję”.

Następnie, w odpowiedzi na komentarz powoda, iż on tu czeka już dwa lata, pozwany oświadczył, że: „Dlatego się rozliczę zgodnie z odsetkami Pan tam wszystko policzy, do końca roku załatwię sprawę. To już 100%, tak. (...) Do końca roku miasto zmienia dla mnie plan. Jest kupiec. Sprzedaję dom tutaj na K.. (...) Naprawdę, mówię tak jak jest. A jeszcze żeby był śmieszniej, to wszystkie te Pana popadały, nie wiem dlaczego?”

dowód: zapis audio-video – koperta k. 63

Pozwany zamieszkuje pod adresem wskazanym w pozwie.

dowód: zeznania powoda P. G. słuchanego w charakterze strony – k. 47; zeznania świadka B. K. – k. 74-75; zeznania świadka J. N. – k. 75; zapis audio-video – koperta k. 63; oświadczenie pozwanego w zakresie danych osobowych – k. 125 – nagranie z 27.06.2017 r. 01:27:29-01:32:28

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty i nagranie audio-video, których sama autentyczność i treść – w przeciwieństwie do ustalenia skutków z niej wynikających - nie była przez strony procesu kwestionowana.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły także uznane przez Sąd za wiarygodne zeznania świadków: M. K. (2) i J. P. oraz powoda P. P. (1).

Nie został natomiast przeprowadzony przez Sąd dowód z przesłuchania w charakterze świadków: M. S. i E. B., gdyż dowód ten, jako zmierzający do wykazania okoliczności niespornych między stronami procesu, został przez pełnomocnika powodów cofnięty na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 r. Zmierzał on bowiem do wykazania, że pozwany nie był uprawniony do zaciągania zobowiązań w imieniu spółki (...) oraz że pomiędzy pozwanym a tą spółką nie została zawarta umowa o przejęcie długu wynikającego z dokonanych przez powodów prac pielęgnacyjnych w przedmiotowej nieruchomości – pozwany zaś w treści sprzeciwu od wyroku zaocznego potwierdził okoliczność zawarcia umowy z powodami.

Sąd nie uwzględnił także wniosku pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania A. P. w zakresie w jakim został on powołany w celu wykazania, że pozwany nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w pozwie, albowiem dowód ten w tym zakresie był nieprzydatny do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż wniosek pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wydanego w sprawie wyroku zaocznego został uprzednio przez Sąd prawomocnie oddalony.

Zeznania powoda P. P. (1) nie stanowiły podstawy do czynienia w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż nie posiadał on żadnej wiedzy na temat zawartej z pozwanym umowy i jej wykonania.

Zeznaniom pozwanego oraz jego konkubiny (słuchanej w charakterze świadka) Sąd dał natomiast wiarę jedynie w tym zakresie, w jakim zeznania ich pozostawały niesprzeczne z zeznaniami wyżej wymienionych przesłuchanych osób i w jakim stanowiły spójne uzupełnienie uznanego za wiarygodny materiału dowodowego. Stąd też, za wiarygodne Sąd uznał stwierdzenie A. P., iż nie jest ona w stanie powiedzieć, co było treścią umowy, wiedza jej bowiem to informacja na temat tego jakie były oczekiwania jej i jej partnera (protokół rozprawy z dnia 27.06.2018 r. - k. 122) oraz iż nic nie wie na temat odstąpienia przez pozwanego od umowy z powodami. Nie dał zaś Sąd wiary jej zeznaniom w zakresie podanego przez nią twierdzenia, iż pracownik powodów - ogrodnik pracujący na terenie wspólnoty zadeklarował, że będzie nad zasadzonymi roślinami sprawował opiekę oraz że w zakresie roślin wewnętrznych zalecił on ich podlewanie przez pozwanego i jego partnerkę, jednak bez wskazania ile i o jakiej porze trzeba je podlewać. W tej części zeznania świadka pozostawały w sprzeczności z zeznaniami przesłuchanego w sprawie ogrodnika, który dokonywał nasadzeń i który jednoznacznie zeznał, iż w przypadku roślin nasadzonych na tarasie pozwanego nie było zlecenia w zakresie ich dalszej bieżącej pielęgnacji (k. 121), dowodu z zeznań innego ogrodnika pozwany zaś nie zaoferował. Nadto okoliczności istnienia takich ustaleń pomiędzy ogrodnikiem powodów, a pozwanym nie potwierdził też treścią swych zeznań powód P. G. (1) (vide k. 123).

Za niewiarygodne w znacznej części (poza potwierdzeniem zawarcia umowy z powodami oraz potwierdzeniem żądania obniżenia wysokości tego wynagrodzenia z uwagi na zawyżenie wartości roślin) Sąd uznał także zeznania pozwanego. Dokonując powyższej oceny, Sąd miał na uwadze, iż w zakresie w jakim pozwany podawał obecnie, że oferta prac, do której zobowiązali się powodowie obejmowała także dalszą pielęgnację oraz podlewanie nasadzonych roślin oraz że występował on wobec powodów z roszczeniami związanymi z niewłaściwym wykonywaniem tego zakresu prac, jak też sposobu dokonanego nasadzenia – zeznania pozwanego nie zostały poparte żadnym innym obiektywnym dowodem. W ocenie Sądu jednym logicznym i prawdziwym wytłumaczeniem zachowania pozwanego polegającego na tym, że w dniu 1 września 2015 r., a więc po prawie 3 miesiącach od daty dokonania nasadzeń podpisał on wystawioną przez powodów fakturę było to, że: wówczas nie posiadał on żadnych uschniętych do tego czasu wskutek zaniedbań powodów roślin, jak też i to, że już w dniu 16 czerwca 2015 r. powodowie dokonali korekty tej faktury do kwoty 3.120 zł (naliczając zwrot różnicy), przez co pozwany uzyskał obniżenie ceny w zakresie wartości roślin, które zostały na jego zlecenie nasadzone, przy jednoczesnym braku istnienia po stronie powodów jakiegokolwiek obowiązku podlewania tych roślin

i dbania o ich wzrost i rozwój. Gdyby było inaczej, zdaniem Sądu pozwany nie tylko nie podpisałby omawianej faktury, ale też przede wszystkim, w przeprowadzonej z nim rozmowie z końca 2017 r. nie deklarowałby względem powoda uiszczenia żądanej przez powodów sumy do końca roku 2017 r. i nie tłumaczyłby braku płatności tylko i wyłącznie tym, że dopiero w tym czasie dokona sprzedaży posiadanego na K. w G. domu, wskutek czego uzyska środki finansowe. W trakcie tej rozmowy, na skierowane do niego żądanie zapłaty pozwany nie zareagował oburzeniem i zaprzeczeniem istnienia po jego stronie takiego obowiązku, które - jak obecnie forsował to w toku procesu z udziałem pełnomocnika procesowego - miałyby wynikać z niewłaściwego wykonania nasadzenia i braku otoczenia tego nasadzenia pielęgnacją i podlewaniem. Wręcz przeciwnie, bez jakiegokolwiek zawahania potwierdził świadomość obowiązku zapłaty, a kończąc rozmowę niejako zapytał on jedynie powoda, czy powód wie, że te rośliny i tak uschły? Powyższego stwierdzenia nie sposób uznać za potwierdzenie aktualnego stanowiska procesowego, iż okoliczność ta była powodom zgłaszana uprzednio, tj. w okresie 2-óch lat od daty dokonania nasadzeń.

Stąd też za niewiarygodne Sąd uznał również stwierdzenie pozwanego, iż nie dokonał on obioru wykonanego przez nich dzieła, gdyż miało ono wady, przez co uprawniony był on do nie dokonywania tej czynności. W ocenie Sądu, nawet gdyby faktycznie pozwany odbioru dzieła nie dokonał, to i tak w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy nie skutkowałoby to brakiem wymagalności roszczenia powodów, gdyż - jak to zostało ustalone - dzieło zostało wykonane przez pracowników powodów zgodnie z ofertą, w ustalonym czasie, a zatem pozwanego obciążał obowiązek dokonania odbioru prawidłowo zaoferowanego dzieła. W tej sytuacji ewentualne opóźnienie w dokonaniu tej czynności nie mogło rodzić dla pozwanego korzystnych skutków, takich jak brak wymagalności roszczenia o zapłatę wynagrodzenia.

Wskazać również należy, iż nie miał racji pozwany twierdząc, iż fakt zobligowania się przez powodów do dokonywania bieżącej pielęgnacji został potwierdzony treścią wystawionej przez nich faktury, w której jako usługę stanowiącą podstawę jej wystawienia określono pielęgnację zieleni, gdyż: po pierwsze określenie to pozostawało w korelacji z treścią przesłanej pozwanemu oferty, która przecież również została zatytułowana: Oferta pielęgnacji zieleni, a po wtóre w jej zakres wchodziły przecież także faktyczne czynności pielęgnacyjne w postaci: wykonania oprysku grzybobójczego i nawiezienia dolistnego i doglebowego tui. Przy czym, co należy pokreślić, na brak wykonania tych czynności pozwany w toku procesu w ogóle nie wskazywał, zarzucając jedynie, że w zakresie pielęgnacji rośliny nie były podlewane w okresie po ich posadzeniu. Istnieniu tego zobowiązania przeczyła jednak nie tylko treść przedstawionej przez powodów oferty, ale także i kalkulacja związanego z nią wynagrodzenia, która w żadnym punkcie nie uwzględniała ani kosztu dalszego podlewania roślin, ani długości zobowiązania w tym zakresie. Trudno było zaś przyjąć, że za wynagrodzenie w wysokości 3.700 zł, obniżone następnie do kwoty 3.120 zł powodowie zobowiązali się do nieograniczonego się w czasie pielęgnowania roślin pozwanego i ich codziennego podlewania, przy jednoczesnym uwzględnieniu okoliczności, że pozwany nie posiadał ujęcia wody na tarasie. Jak wynikało z zeznań jego konkubiny - wykonywane przez nich podlewanie odbywało się konewką napełnioną wodą z mieszkania. Koniecznym zatem dla dokonania tej czynności przez pracowników powodów byłoby więc wchodzenie przez nich po wodę do mieszkania pozwanego. Niewątpliwie przecież podlewanie roślin na tarasie pozwanego z ujęcia wody rozliczającego zużycie wody na potrzeby utrzymania części wspólnych wspólnoty mieszkaniowej - z uwagi na sprzeczność takiego działania z obowiązującymi normami prawnymi - nie mogło mieć miejsca.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie dopuścił w niniejszej sprawie wnioskowanego przez pozwanego dowodu z opinii biegłego z zakresu nasadzeń i pielęgnacji roślin (vide: sprecyzowanie wniosku dowodowego przez pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 r. - k. 120), który to dowód został powołany w celu wykazania nieprawidłowego dokonania nasadzeń roślin wskazanych w ofercie powodów i przyczyn ich uschnięcia. Jak już bowiem wyżej wskazano, przedmiotowa sprawa rozpoznawana była postępowaniu uproszczonym, w którym z mocy art. 505⁶ §2 kpc przepisów art. 278-291 kpc nie stosuje się, a jednocześnie w sprawie tej nie zaszły żadne szczególne okoliczności, które czyniłyby dowód z opinii biegłego jedynym i wyłącznym środkiem dowodowym, którym powinna dysponować strona pozwana, w celu wykazania wskazywanych przez nią mających znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych. Nadto, zdaniem Sądu, materiał dowodowy przedstawiony przez strony nie wymagał dla dokonania jego oceny wiadomości specjalnych. Był to zatem dowód dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nieprzydatny. Dowód z opinii biegłego - ze swej istoty - nie mógł wszak stanowić dla Sądu źródła wiedzy

o nieprzedstawionych przez pozwanego zdjęciach obrazujących kondycję roślin i zaprezentowania ich oceny przez biegłego. Jakkolwiek bowiem świadek A. P. podawała, że dysponuje wydrukowanymi w dacie jej przesłuchania zdjęciami prezentującymi przedmiotowe nasadzenia, to wniosek o przeprowadzenie dowodu z tych zdjęć nie został przez żadną ze stron zgłoszony. Sama zaś świadek nie była nawet w stanie powiedzieć kiedy owe zdjęcia, o których mówiła, zostały zrobione – czy w roku 2015, czy obecnie.

Sąd miał także na uwadze, że dowód z opinii biegłego był w niniejszym postępowaniu zbędny również i dlatego, że pozwany nie wykazał, by w okresie 2-óch lat od daty dokonania nasadzeń, tj. w okresie do czerwca 2017 r. dokonał zgłoszenia jakichkolwiek wad wykonanego przez powodów dzieła, mimo iż zarówno świadek A. P., jak i sam pozwany zeznawali, że rzekomo przez to, że drzewka oliwne zostały posadzone w zbyt małych donicach – to już po dwóch tygodniach zaczęły opadać im liście, że wskutek zbyt płytkiego posadzenia popaliły się korzenie róż oraz że przez to, że pracownicy powodów nie pojawili się na terenie ich nieruchomości - rośliny te praktycznie po paru dniach uschły, zaś sam pozwany i jego partnerka zmuszeni zostali sami zacząć podlewać rośliny.

Wobec niewykazania przez pozwanego tej okoliczności, obecnie w toku niniejszego postępowania nie przysługiwało mu prawo zgłaszania zarzutów w zakresie obniżenia wysokości wynagrodzenia powodów z uwagi na rzekome wady wykonanego przez powodów dzieła, ani też prawo odstąpienia od łączącej strony umowy, a w konsekwencji odmowa z tej przyczyny zapłaty wynikającego z umowy wynagrodzenia. Brzmienie art. 568 §1,2 i 3 kc (mającego w niniejszej sprawie zastosowanie poprzez regulację art. 638 §1 kc zdanie pierwsze, który stanowi, że do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi) pozwala bowiem kupującemu na podniesienie zarzutu z tytułu rękojmi po upływie terminów, w ciągu których mogą być wykonywane uprawnienia z tytułu rękojmi, jedynie wówczas gdy przed ich upływem kupujący zawiadomił sprzedawcę o wadzie. Według powszechnie przyjętego rozumienia tego przepisu odnosi się on zaś do sytuacji, gdy sprzedawca dochodzi od kupującego przysługujących mu roszczeń (np. o zapłatę ceny).

Mając na uwadze powyższe, jak też uwzględniając okoliczność, iż pozwany nie wykazał, by jakakolwiek część umowy w zakresie świadczenia usługi, do której powodowie się zobowiązali, nie została przez nich wykonana, bądź wykonana w niepełnym zakresie – Sąd uznał, iż zawarte w pozwie żądanie zapłaty przez pozwanego należnego powodom wynagrodzenia pozostawało zasadne.

W tym stanie rzeczy wyrokiem z dnia 27 lipca 2018 r. Sąd utrzymał w całości w mocy wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 15 grudnia 2017 r. Zarówno bowiem wysokość żądanej przez powodów kwoty, która była niższa niż ta ustalona z pozwanym pierwotnie, jak i początkowa data naliczania odsetek za opóźnienie w spełnieniu obciążającego pozwanego świadczenia, która była o ponad półtora roku późniejsza niż data ukończenia i wydania dzieła pozwanemu – zostały przez stronę powodową wykazane. Jednocześnie prawidłowe było zawarte w pkt. II wyroku rozstrzygnięcie o oddaleniu żądania powodów w zakresie solidarnego spełnienia przez pozwanego na ich rzecz świadczenia dochodzonego pozwem. Powodowie nie wykazali bowiem, by umową stron sposób spełniania świadczenia został ustalony w sposób solidarny, a jednocześnie żaden przepis ustawy nie ustalił solidarności wierzycieli w sytuacji odpowiadającej okolicznościom faktycznych niniejszej sprawy. Stąd też, mając na uwadze, iż wobec tego, że przedmiotową umowę powodowie zawarli jako współnicy spółki cywilnej, której majątek do czasu ustania spółki cywilnej jest ich majątkiem łącznym, Sąd uwzględnił fakt, iż świadczenie pieniężne objęte żądaniem pozwu nie podlegało podziałowi na części równe, lecz należne było powodom, jako współnikom tej spółki w sposób niepodzielny.

Na zasądzone na rzecz powodów w wyroku zaocznym koszty procesu, które to rozstrzygnięcie zostało utrzymane wydanym w sprawie wyrokiem z dnia 27 lipca 2018 r. składał się zwrot poniesionej przez powodów opłaty sądowej w kwocie 100 zł zwrot kosztów zastępstwa procesowego reprezentującego ich adwokata w wysokości 900 zł (a więc w wysokości przewidzianej w §2 pkt 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu) oraz zwrot wydatków w postaci opłaty skarbowej poniesionej w związku z przedłożeniem do akt sprawy dwóch dokumentów pełnomocnictwa procesowego (34 zł).

W pkt II wyroku Sąd oddalił natomiast wnioski powodów o zasądzenie na ich rzecz dalszych kosztów procesu, wynikających z rozprawy przeprowadzonej na skutek wniesionego przez powoda sprzeciwu od wyroku zaocznego, uznając ich skła poniesionych przez nich kosztów, wskutek tej rozprawy nie uległa zwiększeniu ponad wyżej wymienione.

W tym miejscu, jedynie gwoli ścisłości wskazać należy, że przyczyną odmowy dopuszczenia przez Sąd do udziału w sprawie apl. rad. P. P. (2) w charakterze zastępcy pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 27 lipca 2018 r. była okoliczność wadliwego, a przez to nieskutecznego substytucyjnego umocowania przez adwokata reprezentującego pozwanego radcy prawnego, który następnie dokonał udzielenia upoważnienia. Radca ten, zgodnie z brzmieniem pełnomocnictwa procesowego (przedłożonym wraz z upoważnieniem dla aplikanta) nie został bowiem upoważniony przez ustanowionego przez pozwanego adwokata do zastępowania pozwanego, jako strony procesu, lecz jedynie do zastępowania w tej sprawie adwokata, któremu pozwany uprzednio udzielił pełnomocnictwa procesowego. Udzielający dalszego umocowania adw. P. P. (3) wyraźnie bowiem wskazał, że upoważnia wyżej wymienionego radcę prawnego do zastępowania w niniejszej sprawie jego samego, a nie reprezentowanego pozwanego. Było to zatem umocowanie, którego teść opowiadała zakresem upoważnieniu udzielanemu przez adwokata aplikantowi adwokackiemu (bądź też przez radcę prawnego – aplikantowi radcowskiemu), którego nie łączy przecież żaden stosunek zobowiązaniowy ze stroną procesu, a jedynie z zastępowanym pełnomocnikiem. Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu, dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze zastępcy aplikanta radcowskiego, który nie został upoważniony do takiego zastępstwa przez substytucyjnego pełnomocnika procesowego, o jakim mowa w art. 91 pkt. 3 (który jest przecież pełnomocnikiem procesowym strony, a nie zastępcą jej pełnomocnika) było wadliwe. Omawiane upoważnienie było bowiem bezprzedmiotowe, gdyż ów aplikant radcowski nie posiadał umocowania do prezentowania przez Sąd, w zastępstwie swego mandanta, stanowiska procesowego pozwanego.

SSR Marzanna Stefaniuk - Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C i w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
3. przedłożyć z wpływem lub za 28 dni

G., dnia 20 listopada 2018 r.